

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP

Felelős szerkesztő:
TÓTHFALUSI JÓZSEF
lelkész

Társ szerkesztők:
Dr. Horváth Zoltán ügyvéd, az Orsz. K. Sz. ügyvez. titkára.
Paál Gusztáv, ref. kollegiumi tanár Maros-Vásárhely. ::
S. Szabó József, ref. kollegiumi vallás-tanár Debrecen.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
M.-Vásárhely, Szentgyörgy-u.
9. szám, ref. lelkészi hivatal

Megjelenik minden vasárnap

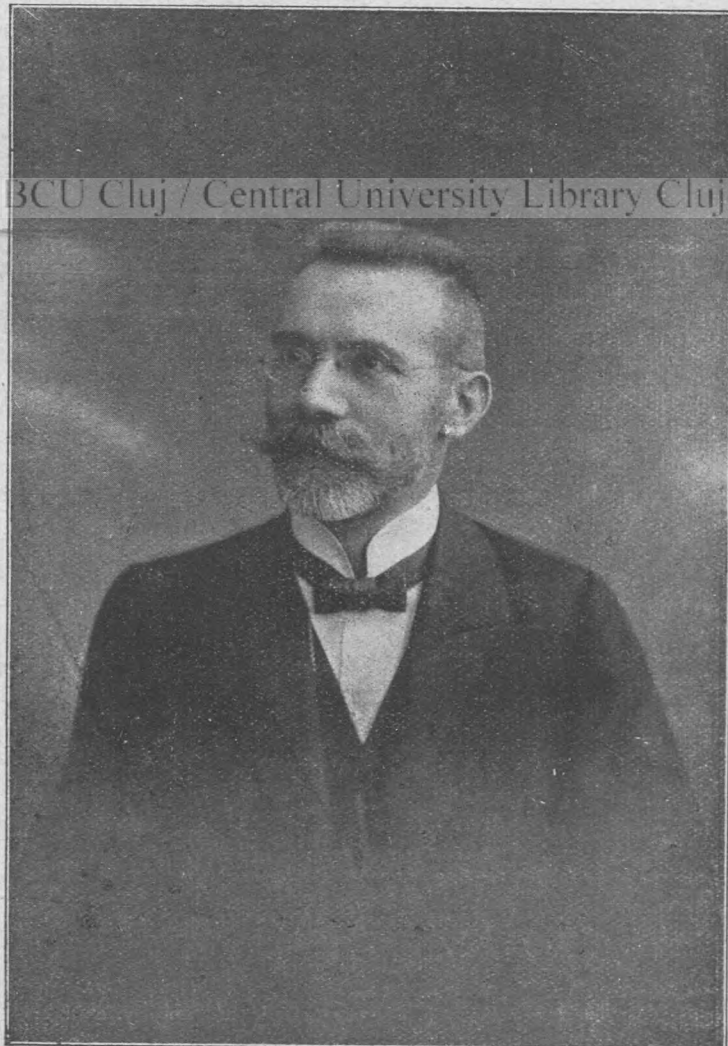
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre 5 K. — f.
Fél évre 2 K. 50 f.
Negyed évre 1 K. 25 f.
Egyes szám ára 6 f.

Kiadja: Az Erdélyi Református Egyházkerület „Kálvin Szövetsége”

XII. évfolyam.

Maros-Vásárhely, 1911. február 26.

9. szám

Dr. Kenessey Béla erdélyi ref. püspök, az új főrend

Jézus valóság a jelenben

Gal 2, 20.

Jézus nem csupán a régmúlt idők alakja. Őt nem lehet összehasonlítani a történelem egyéb hőseivel: Julius Caesarral, Nagy Sándorral, Atillával. Ezek a nagy férfiak rég elhaltak. Birodalmaik is mind romban hevernek. Jézus országa egyre nagyobbodik. Igérete: „ime, én veletek vagyok minden napon, mind a világ végezetéig“ csodás módon beteljesült. Ő a keresztyénségnek felmagasztalt feje, aki mennyei erőivel áthatja a keresztyénséget. Vigaszával és segedelmével ott áll minden hívő keresztyén oldalán és szentlelkének erejével uralkodik az egész gyülekezeten. Ki lehet komolyabb valóság mint Ő? De ez a felmagasztosult, jelenlévő Megváltó, nem az a Jézus ám, aki egykor 2000 év előtt élt. Az a Jézus csak az emlékezetnek képében élne. De a mi történeti Krisztusunk a megdicsőült Idvezítőre utal minket s mintegy biztosíték arra vonatkozólag, akiben mi hisszünk és akinek akaratára és működése éppen földi életében volt emberileg szemlélhető és érthető.

Arról különben, hogy ez a Jézus csakugyan közel áll hozzánk s hogy erejével, vigaszával támogat minket, arról mindenki meggyőződhetik a következő példából: Meghal egy gazdag ember, aki végrendeletében úgy intézkedik, hogy minden évben, halála napján száz szegénynek jelentékeny segélyösszeget fizessenek ki. Vajjon e szegények kételkedni fognak-e abban, hogy az ő jöltezőjük valóban élt, csupán azért, mivel őt nem látták és személyesen nem ismerték? Bizonyára nem! Így bizonyosodik meg nap-nap után minden hű keresztyén lelkének

békéjében, a hitnek és imának boldog órájában, hogy az ő Jézusa él.

Jézus nem mulandó nagyság, hanem élő, jelenvaló Idvezítő.

12. Zsoltár.*

- 2 *Tarts meg, Uram, mert eltűntek a szentek;
Emberek között nincs is már, ki hű.*
- 3 *Egymással csupa hívságot kergetnek;
Az ajkuk sima, szavuk kétszínű.*
- 4 *Majd kiírt az Úr minden sima ajkút;
Kinek nagyokat hánytorgat nyelve:*
- 5 *Akik azt mondják, Nyelvünkben hatalmunk;
Ajukunk miénk, ki parancsol ebbe?“*
- 6 *Az elnyomottak kifosztása miatt,
A szegényeknek sóhajtásáért
Most felkelek én, azt mondja Úr majd;
Megszabadítom, akit bárki sért.*
- 7 *Uram, igéd tiszta; cseppentett ezüst:*
- 8 *Megőrződ őket Te e nép ellen . . .*
- 9 *Gonoszok csak akkor járhatnak körül,
Mikor züllöttség áll tiszteletben.*

Dr. Kecskeméthy István.

*A zsoltárok első könyve. Az eredeti héberből magyarra fordította dr. Kecskeméthy István ref. theologiai tanár. — Kiadja a Zilahi Keresztyén-szövetség.

A belmissióról.*

Ha azt akarjuk, hogy környezetünkre, vagy a társadalomra vallási meggyőződésünkkel erőteljes hatást gyakorolhassunk, hogy szavainknak valóban sulya legyen, úgy első sorban arra kell törekednünk, hogy mi magunk lehetőleg közel legyünk Istenhez, mi magunk emelkedjünk fel Ő hozzá. Minden hatalmunk attól függ, hogy a mi lelkünk milyen magaslatra juthatott?!

*Felolvastatt az Erdélyi Rer. Egyházkerület Egyházi Értekezletén 1908. szept. 10-én Marosvásárhelyt tartott négyesület konferenciáján.

Imádság, elmélkedés, áhitat, a lélek egyesülése Istenével, mind feljebb vonnak bennünket; s azt nem szabad elvesztegetett időnek tekinteni, a mit ilyen szent áhitattal töltünk, mert ezalatt gyűjtünk erőt, hogy a mikor ismét leszálunk a mi tulajdonképeni munkánkhoz, olyan erővel és olyan erélylyel fogunk cselekedni, a mely erő teljesen ismeretlen azok előtt, a kik az Istennek közelségét soha nem érezték. Ez az Istennel való lelki közösség — erő, tőle távol, egyedül — gyengeség. (Spurgeon) Erősödni a hitben, közelebb jutni a Mindenhatóhoz a Krisztus szeretete által, ez a most egybegyűlt egyházi értekezletnek legszentebb és legfőbb célja.

A mikor felidézzük emlékünkből a keresztyén szeretet munkáit, felvonultatjuk lelki szemeink előtt annak munkáit, úgy látjuk, hogy a letűnt századok alakjai most is itt élnek közöttünk, hol itt, hol amott találunk amazokéval rokon vonásokra, tapasztaljuk lelkesedésüket, érezzük igaz, jó szívük melegszeretét. Mert eleitől fogva csak azok tudtak felülemelkedni a mindennapi életben, a kik megérezték, hogy Isten gyermekei, a kik megértették, hogy éppen ezért kötelességek bizattak rájuk és ezekért majdan felelősségre is vonatnak. Azok a kik érezték Isten izzó lelkének hatalmas szeretetét, a mely „erősebb mint a halál.”

A Krisztus szerelme soha meg nem szűnik, azért nem szűnhet meg soha az emberi lélekben sem a szeretet, a könyörületesség, az irgalom, a részvét szent érzése. Így majdnem ugyanazok a munkák ismétlődnek és azért hasonlatosak a mai igaz kegyes lelkek a tanítványok lelkeihez.

Pedig a mikor a szeretet munkájáról, a missióról van szó, sokan szívesebben vennének részt benne, ha azt mondanánk, hogy ez az újabb kor vívmányai közé tartozik, hanem így régi, ósdi dolgok utánzóik nem akarnak lenni s az igazság az, hogy igen kevesen óhajtanak annak lényegébe behatolni.

A missió fogalma itt született annál a szent emlékü jászol bölcsőnél, a missió

munkának Krisztus szeretete — a gyökere, könyörületesség — életető nedve, lelki gyümölcsei: segítség, megtartás, vigasztalás, gyógyítás, életre keltés.

Ennek a munkának mindég meg kell újulnia, de azért soha ősi tradíciótól eltérnie nem szabad, gyarapodni, erősödni kell, de mindég azon az egy meg nem ingatható fundamentumon kell állania. Csendesén, feltűnés nélkül szinte észrevétlenül kell a missió hiveinek dolgozni és mégis cselekedeteiknek világító fákljaként kell beragyogni a közönyösek lelkébe. Annak, a ki ebbe a táborba óhajt bejutni, el kell ismernie gyenge, gyar.ó voltát, de erősen kell hinnie Isteni küldetésében, tetteivel bizonyosságot adni, hogy hisz az ígéletnek, a mely szerint a gyenge is hatalmas lehet Ő általa! És a missiói munkának nem az egyháztól külön állóan kell történni, hanem éppen onnan kell kiindulnia, onnan kell életető elemét nyernie. Az egyházak lelki pásztori bölcs tanításai révén ismertessék meg a missiói munka mérhetlen nagy áldásait. Ők tudják számszerint, hány csüggedt lélek van hiveik között, a kik elhagyatva, egyedül érzik magukat, a kik életüket teljesen céltalannak tudják, ezeknek mondják el, hogy számtalan azoknak a száma, a kik az ő szeretetére várnak, a kik epednek résztvevő szív után, száz és ezer gyermek van, a kikre nézve az ő gondoskodása áldásos lesz, hány éhező gyötrő beteg, a kinek erősítő táplálékot üdítő italt vihet és a mikor mindezeket látva, első sorban ő hallja meg a szót, „kérjete és megadatik”, akkor már nem csak festi nyomort fog enyhithetni, hanem beteg lelkeket is tud majd erősíteni. Ha először ő maga érzi az ima felemelő, ujjá teremtő hatalmát, akkor majd tud bánatos, szenvedő embertársaival is könyörögni, érzi, hogy forró esdeklő könyörgése felér a Menyeyei Atya trónjához. Az imádság szárnyain oda feljutva, előbb suttogásként figyelmeztetik a reá váró munkára, majd pedig szünni nem akaró harsona zúgása szólítja a több és több, a pihenés nélküli cselekvésre.

A pogány világ egy vigasztalan sötét képet állít elénk, a melyben a gyengét elnyomni, elpusztítani, felette uralkodni, majd ölni, gyilkolni s egy vigasztalan, rettenetes örök pusztulásba kergetni kell, a reménységnek legparányibb fénye nélkül. Az akkori sivár, szívtelen világnezet szerint együgyű és bolond volt az, a ki a másikon segített, bátor és hatalmas a ki el merte az embereket tiporni.

Mikor már a durva, kegyetlenkedő, szívtelenség tetőpontra hágott, a mikor már az emberi szenvedélyek vadállati féktelenségben nyilvánultak meg, akkor adta az Ur a maga szentjét. Azt aki a szegényeknek és szenvedőknek ígerte a Mennyeknek országát. A keresztyén szeretet mindég diadalmaskodott az érzéketlen pogányság felett. Az igaz, mély keresztyén szeretet csodálatosan találékony a segély-nyújtásban. Igyekszik meglátni minden bajt, minden nyomort, szenvedést. Ki akarja kutatni a nyomor indító okát, mert igazat ad azoknak, a kik azt állítják, hogy a nyomor csirája legtöbbször a bűn. De nem veti meg a bűnöst, hanem felkeresi, mert érzi, hogy a bűn ilyen óriási mértékben való terjedése lelkiismeretünket érinti, meg kell éreznünk mindnyájunknak, hogy mulasztást követtünk el, még pedig azért, mert „nem szeretünk eléggé“! Hallhatjuk erre azonnal az ellenvetést, hogy olyan gyarló, gyenge, bűnös az emberiség, mindég inkább hajlandó a rosszra, hogy csupán csak a nagy idealisták ringatják magukat abban a téves hitben, hogy ők képesek javítani az emberiségen, ők meg tudják az embereket változtatni. Óh! de mi ne hallgassunk ezekre a realista okoskodókra, a kiknek tulságos józanságuk megdöbent, hanem kövessük a saját lelkünk érző szívének által indított parancsot, a mely szerint tudjuk, hogy felelősek vagyunk, nemcsak magunkért, hanem embertársainkért is, Ennek a komoly felelősség érzetnek a tudatában, induljunk olyan szikla szilárd erős hittel a munkába, hogy ha bár százszor, vagy ezerszer csalódnánk is, kezdjük uj erővel

a munkát, hirdessük az Evangeliumot nagy bátorsággal, mert az „Istennek ereje.“ A Jézus szolgálatába állónak bátórnak kell lenni, mert a mi Megváltónk is a mellett, hogy alázatos és szelid lelkű volt, de sohasem alázkodó vagy gyáva. Nem létezett a világtörténelemben Jézusnál bátrabb egyén, mert az üldözések a legsúlyosabb megpróbáltatások közepette is bátor volt hirdetni az Isten országát, leszállott a legkisebb a legszegényebb lélekhez is, hogy azt felemelje és üdvözítse. Bátran hirdetni és prédikálni az Evangeliumot bármely igen szegény egyén is teheti, nem tétozva, nem félénken és nem egy haldokló Messiásról beszélni! Csak ezzel a szent bátorságról, csak ezzel a mennyei erővel lehet az eredendő bűnt megtörni, egyedül az Ige hatalmával lehet új lelkeket támasztani. Ez a hit hegyeket képes elmozdítani s a kinek ez birtokában van, az már nem ábrándozó, az már egy létező valóság igazságáról tehet bizonyosságot s azt hiszem tapasztalták mindazok, a kik az evangéliumi munkával komolyan foglalkoztak.

„Mindenesetre finom érzékű, aszemleli dolgok iránt fogékony képzett fül kell ahhoz, hogy az evangélium kijelentéseit meghallhassuk és teljesen értékelni tudjuk. Harr Alfonzot egyik kertésze arra kérte, engedné meg, hogy neki ne közvetlen a növényház mellett kelljen laknia, mert ott a sűrű lombok között csalogány fészek van és azok egész éjjel lármáznak és kiabálnak. A legzengesebb, legédesebb hangok a zeneileg képzetlen fülnek ime terhére voltak; kétségtelenül a mennyei melódiák sem keltenek-gyönyört egy teljesen anyagiakért élő kedélyben. Azert mindaddig nem tudja az emberiség az Evangelium mennyei örömet hirdető hangjait megbecsülni, a mig fülei meg nem nyitnak a hallásra“. (Spurgeon)

Azert kell a legtisztább, legérthetőbb, legvilágosabb formában prédikálni az Evangeliumot; s az evangélium világos, erőteljes hirdetéséből származik a valóságos missió.

A külföld keresztyén-szeretet munkák-

ról gyönyörű, értékes előadásokban számol be Lehmann Cythrai lelkész, teljesen saját tapasztalatait mondva el. Évekig igazgatója lévén a lipcsei belmisszió egyleteknek, szólhatott arról a mit látott és hallott. Lehmann mondja egyik felolvasásában; ha a belmisszió alapjellelvonása szerint akarnánk beosztani, úgy 3 csoportra választhatnánk u. m. „megmentő, megtartó és megnyerő szeretetre“. Mert ha ez a három fő vonása meg van a missiónak, úgy ez hasonlatos ahhoz a képhez, a mely Krisztust magát ábrázolja. Ezek családi hasonlatosságok az isteni szeretettel. „Mert azért jött az embernek Fija, hogy megkeresse és megtartsa a mi elveszett vala“ (Lukács 19. 10.) és a kiket az Úr néki adott, azokat megőrizte és egy is azok közül el nem vezett. (János 17. 12.) Jeruzsálem gyermekei hányszor akartalak megnyerni és összegyűjteni, mint a tyúk az ő kis csirkéit szárnyai alá. (Máté 23. 37.) Ez a három fő vonása a teljes képnek.

Megmentő szeretet; mennyit fejez ki ez. Körül tekintve mindenféle megmentésért esdeklő könyörgő kiállításokat hallunk. Első sorban a legértékesebbet a legdrágábbat bizta megmentésünkre az Úr. Halljuk meg tettere hívó szavát! Lássuk meg a sok hajlék nélküli kis csavargót, hogy ne léha páriái legyenek a társadalomnak, hanem védve, oktattva őket neveljük érdemes egyéneivé a társadalomnak. Szeretettel gondozzuk, ismertessük meg vele az Isten beszédét, adva a legnagyobb kincset utraivalóul a Krisztus szerelmét. A kik a szegény elhagyatott gyermekek otthonát, vagy az árvaházakat, szeretetházakat, menhelyeket megalapították, mind megértették, igaz szívvél átértették Megváltónk szavait „engedjétek hozzám a kis gyermekeket,“ vagy a kik a vasárnapi iskolákban tanítják őket, azok sem hagyták figyelmen kívül az ovó intést; „egy is azok közül el ne vesszen.“ Csakis így állhatnak fenn az egyletek, intézetek, intézmények, ha lelki vezérüket akarják követni.

Nem szükölködnek orvos nélkül az

egészségesek, a lelki és testi betegek gyógyítására immár hála az Egek Urának sok intézetünk van, bár azt is be kell vallanunk, hogy ebben is a külföld jár még előttünk. Minden beteg, szenvedő embertársunkkal való foglalkozásnál azt kell szem előtt tartani, hogy „a lélek az, mely megelevenít.“ Erről legmeggyőzőbben beszélhet az, a ki a vakokkal foglalkozott, azok a világtalan szemek látnak látnak egy szebb, dicsőbb, boldogabb világot, csak meg kell előttük nyitni a bezárt ajtókat. Tiszta ártatlan lelkekkel, olyanokkal a kik csak testileg betegek, könnyű a bánásmód, hanem a bűnös rossz lelkekhez közelebb jutni, az nehezebb feladat. Mindeneknél szánandóbbak a rabok, a foglyok, ide ebbe a vigasztalatlan sötétségbe le vinni a hit felemelő megváltó világosságát. Ezeknek hirdetni a megtérés lehetőségét, beszélni arról a Jézusról aki megbocsát, a ki jóságosan mondja: „többé ne vétkezzél.“! Aki részt vesz a szeretet munkák bármely ágában, vértesse fel magát a hit paizsával, legyen olyan erős lélekkel, hogy ne keserítse el semmiféle halátlanság, tegyen mindent azért, a ki minket elbocsátott, „az én Atyám is munkálkodott, én is munkálodom.“

Szeretném részletezni, hogy még milyen sokban jár előttünk akár a német, akár az angol, hanem félve hallgatok el, mert hangzik az ellenvetés: nem akarunk mindég a külföld utánczó lenni.

Oh! nem, nyugodjunk meg, ez sem nem Angol, sem Németországból nem származott, mert ennek eredete egy mindenek felett való ország, onnan abból a tökéletes magasságból száll alá, onnan jő egy fénysugár, a mely életre kelti a fagyott, az alvó sziveket, mozgásba hozza a lankadt karokat, öntudatra kelti a lelkeket! Az onnan alászállott isteni hirnök a Mennyei Atya munkáisaivá szólítja fel az embereket.

Azért ismétlődnek a dolgok, mert mindég voltak és mindég lesznek akik a leghatalmasabb vezető után készségesen állanak a szent misszió táborába!

Kenessey Ida.

ISTEN IGÉJE

Elmélkedés az uri imádságról.

Máté 6., 9—13.

Urunk Jézus, váltságunk és idvességünk Fejedelme tanított meg minket arra, hogyan kell szívből és lélekből imádkoznunk. Mikor ama nagy, és dicsőségesen szép beszédében, melyet a hegyen leülve intézett őt nagy számmal körülvevő tanítványaihoz, s melynek bölcsességén és tanításának nagy méltóságán álmélkodik vala a sokaság, mikor eme beszédében az ő országának magasztos tudományát tanította: a képmutató farizeusok szív és lélek nélküli imádkozását elítélvén, egy igen egyszerű, de egyszerűségében annál szebb imádságra tanította meg hű követőinek seregét, és velük együtt mindazokat, kik őt Uroknak, Mesteröknek tartják.

Óh én lelkem, buzdulj föl ezen órában, s keljetek szárnyra földi életemnek minden idején szívemnek szent érzelmei, hogy tudjak imádkozni. Hiszen az Isten dicsősége és kegyelme mindenkoron nagy és áldandó; jóvoltának kifogyhatatlan áldásai örök magasztalást érdemelnek; bűneink bocsánatáért szüntelenül esedeznünk kell; és szükségünkben ki lehetne más a mi gyámolunk, mint az örökkévaló Isten, ki Krisztusban és Krisztus által Atyánkká lett nekünk?! Nagy kegyelmi ajándékot közölt a mi lelkünkkel az Úr, mikor minket a róla nevezett imádságban megtanított imádkozni. Nagy az Úr kegyelme én hozzám is, hogy szüntelen rebeghetik ajkaim azt az imádságot, mely megtanít engemet a mennyeknek dicsőségében keresni az én Atyámat, kinek neve szent és örökké áldandó; akihez ha imádkozom, elfeledkezem a körülöttem lévő bűnös világról, s Istenre függesztve folyton szemeimet, azon boldog idő eléréseért esedezem, amelyben az Úr akarata leszen meg, és pedig nemcsak a mennyei angyalok és az idvezült lelkek boldog táborában, hanem idelenn a föld gyermekei között is; amikor nem lesz többé bűn és nem uralkodik a vétkek, mert az igaz szeretet áldó szellemének fuvallata kiegészzteli egymással azokat is, kik ellenségei voltak egymásnak; amikor tehát Isten

sem haragszik többé a bűnre, mert nem lesz többé korhadt fa, melynek gyökereire rá kellene vetnie a fejszét; amikor megszabadulunk a kísértetnek idejéből, mert megtartottuk az Úrnak békességre intő beszédét. Megtanulom ezen imádságból, hogy mig e földi élet ösvényein zarándokolok, testi szükségeimről is gondoskodnom kell ugyan, de ezekért is az Úrhoz, a mi Atyánkhoz kell folyamodnom, ki kenyérrel erősíti az embernek szívét, s akihez nemcsak a magunk, de embertársaink nevében is, s nem csak egyszer-mászor, de mindennap kell a kenyérnek drága áldásáért esedeznünk. Az Úr dicsőítésével kezdődik, az Úr magasztalásával végződik ezen imádság, arra tanítván mindnyájunkat, hogy őt kell dicsőítenünk és magasztalnunk minden dolgainknak kezdetén és végezetekor; hogy övé a nagyság és a méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van.

Én az én mennyei Atyám gyermeke, az én idvezítő Uram tanítványa akarok lenni. Segíts hát, én Uram, engemet, küld el hozzám Szentlelked erejét, hogy tudjak imádkozni, akár ha az öröm napja dereng fölöttem, akár ha a bánat árvizei fenyegetnek engemet. Hozzám is szól az apostoli intés: szüntelen imádkozzatok, minden dolgokban hálákat adjatok, mert ez az Istennek akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok.

KÁLVIN-SZÖVETSÉG

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület Kálvin-Szövetségének alapszabályai.

II.

SZAKASZ.

16. Az Ig. Választmány feladata: a Szövetség ügyeinek előkészítése, vezetése. Gondoskodik a közgyűlések idejéről és helyéről, amennyiben e kérdéseket a folyamatban volt közgyűlés nem oldotta meg és gondoskodik a közgyűlés programjáról. Feladatainak megoldásában az Igazgató-Választmány szervei működnek közre. Az Igazgató-Választmány felelős a közgyűlésnek. A választmányt az ügyvezető elnök hívja össze

a szükséghez képest évenként többször is. Határdzathozatalnál 10 tagnak jelen kell lennie. A „Meghívó“ az egyházkerület lapjában tétethetik közzé.

17. Az Igazgató-választmány tisztikarát a Szövetség tisztikara alkotja. Vezető elnöke: a Szövetség egyházi elnöke, mint ügyvezető elnök.

18. Az Igazgató-Választmány saját kebelében a következő bizottságokat szervezi:

- a) egyháztársadalomügyi bizottság;
- b) irodalmi és sajtóügyi bizottság;
- c) jegyzőkönyveket vizsgáló bizottság;
- d) pénzügyi bizottság.

Mindeme bizottságokba a tagok — esetleges ajánkozásaik tekintetbe vételével — az Igazgató-Választmány által soroztatnak be. A bizottságok maguk választanak saját kebelükből elnököt és rendes előadót. A bizottságok az Igazgató-Választmány által hozzájuk áttett ügyeket elintézik s jelentéseiket közvetlenül az Igazgató-Választmányhoz nyújtják be.

19. Az egyháztársadalomügyi bizottság főadata: az egyházi élet intenzívítását elősegítő eszközök, szervezkedések, intézmények tanulmányozása s ide vonatkozó tervezetek és javaslatok nyújtása.

20. Az irodalmi és sajtóügyi bizottság főadata: a szövetség irodalmi kiadványainak előzetes megbírási, és a közgyűléstől eredő meghatalmazás folytán a kinyomatás és elterjesztés intézése. E bizottság gondoskodik általában az egyháztársadalmi életet emelni hivatott olvasmányok ismertetéséről és terjesztéséről is. E bizottság főadata továbbá úgy a fővárosi, mint a vidéki sajtóval szakadatlan összeköttetésben lenni s vallásunk, egyházunk és szövetségünk érdekeit a napi sajtóban képviselni, érvényesíteni.

21. A 19. és 20. §§-ban meghatározott munka végzésére egy „szervező-iroda“ állítható be, amely munkásságát az Igazgató-Választmány megbízásából és utasítása szerint végzi s erről az Igazgató-Választmány-nak minden választmányi gyűlésen, felszólítás esetén pedig az elnökségnek jelentést tenni tartozik.

22. A jegyzőkönyveket vizsgáló bizottság főadata: az egyházmegyei, valamint a testvér egyházkerületi Kálvin-Szövetségek, egyházi értekezletek jegyzőkönyveinek át-

nézése, összehasonlítása a fontosabb tárgyak kiemelése és megválogatása egy összefoglaló jelentésben s ennek kapcsán véleményadás és javaslattevés úgy az egyházkerületi, mint az egyházmegyei Kálvin-Szövetségek munkájának minél sikeresebbé tétele érdekében.

23. A pénzügyi bizottság feladata: a pénzügyi kezelés felügyelete, jövedelmi források fölkeresése, a Szövetség anyagi eszközeinek megszerzésében s fejlesztésében lankadatlan munkásság.

22. A bizottságok évenként annyi ülést tartanak, amennyi főadatuk megoldhatásának érdekében szükséges.

(Folyt. köv.)

MI UJSAG?

■ ■ ■

Olvassuk rendszeresen a Bibliát!

(Utmutató a Biblia olvasásához)

Mózes,

1911. február 27. Hétfő. Az Ur iskolájában. Csel. 7: 20—30. — 28. Kedd. „Elküldelek téged.“ II. Móz. 3: 1—10. — Március 1. Szerda. Isteni erő. II, Móz. 3: 11—20. — 2. Csütörtök. Önmehtagadás. Zsig. 11: 24, 27. — 3. Péntek. A nagy vezető. V. Móz. 34: 1—7, 10. — 4. Szombat. Megjutalmazás. Zsid. 11: 24, 25. — 5. Vasárnap. Mózes. II. Móz. 3: 1—14. (Fogadástételi óra.) Mit tanulhatunk Mózesről?

— **Br. Bánffy Dezső** egyházkerületi főgondnokunk és egyetemes konventi elnökünknek egészségi állapotáról napról napra aggasztó híreket olvasunk a fővárosi sajtó hasábjain. Bizony, szorongó aggodalom fogja el magyar református egyházunk minden tagját, arra az eshetőségre gondolva, hogy legerősebb oszlopunkat elveszítjük benne. A nagybeteg állapota iránt való országos részvétben a most Budapesten időző Királyunk Ő felsége is megnyilatkozott, melegen érdeklődve a Bánffy báró állapota iránt.

— **A debreceni egyetemről** „Az Est,“ című budapesti napilap egyik számában egy olyan hírt közöl, amely a legnagyobb öröm-

mel töltene el bennünket, ha — igaz volna. Arról van szó ebben az értesítésben, hogy az illetékes faktorok véglegesen döntöttek a harmadik egyetem felállításának kérdésében Debrecen javára. Maga a hivatkozott tudosítás így hangzik:

„Megbízható forrásból értesülünk, hogy tegnap délelőtt a kultuszminisztériumban bizalmas tanácskozás volt gróf Zichy János kultuszminiszter elnöklete alatt. A tanácskozáson, mely a harmadik egyetem ügyével foglalkozott, gróf Tisza István is részt vett. Beható tanácskozás után a jelen volt illetékes urak végleg megállapodtak abban, hogy a harmadik egyetemet Debrecenben állítják fel. A kultuszminisztérium már legközelebb megkezdi az előmunkálatokat.“

Ezenkívül a Katholikus Tudosító című nyomatos a következő kommunikét tette közzé ezen tárgyban:

„A Katholikus Tudosító értesül, hogy tegnap délután zártkörű tanácskozás volt Balogh Jenő államtitkár elnöklete alatt a vallás- és közoktatásügyi minisztériumban. A tanácskozáson, melyen Tisza István gróf is jelen volt, a harmadik egyetem felállításáról volt szó. A kiszivárgott hírek szerint a harmadik egyetem felállítása ügyében Debrecen javára döntöttek.“

— **Nagy Sándorról**, a világhódító makedon királyról írják, hogy mielőtt ostrom alá fogott egy-egy várost, melyet be akart venni, annak falára kifüggesztett egy égő lámpást. Azután beküldte követeit a városba azzal az üzenettel, hogy megkegyelmez a lakosoknak, ha megadják magukat, mielőtt a lámpás kanóca kialszik. — Isten kegyelmének lámpásai is égnek és várják az emberi lélek meghódolását. Tudhatod, hogy mikor pislán utolsót az a lámpás, mely téged vár? És mi lesz azután?

— **Phildius Keresztely ur utja.** Márc. 2. Zágráb; márc. 5. Komárom; márc. 6—7. Sopron; márc. 7—8. Pápa; márc. 8—9. Székesfehérvár; márc. 9. Somogykiliti; márc. 10. Budapest—Kispest; márc. 11—13. Eperjes; márc. 13—14. Losonc; márc. 14—15. Balassagyarmat; márc. 15. Budapest; márc. 16. Nagykőrös; márc. 17. Pécel—Budapest;

márc. 18—20. Szatmár; márc. 20—23. Debrecen; márc. 23—25. Derecske; márc. 25—26. Kisujszállás; márc. 26—27. Mezötur; márc. 28—29. Brassó; márc. 30—31. Kézdivásárhely; márc. 31—Április 3. Marosvásárhely; Püspökladány, Nagybecskerek, Tatabánya későbbre fognak beosztatni a menetrendbe.

— **Bethlen Ház.** A budapesti egyetemek és főiskolák protestáns hallgatóinak egyesülete, a „Bethlen Gábor-kör“ működésének tizedik esztendejében kialakította azt a biztos módot, amelylyel megvédheti a tudományra vágyó, magyar protestáns ifjúságot a külső világ csábításai ellen. Hatalmas otthonnak létesítését tűzte ki célul a „Bethlen Gábor-kör“ az ország különböző vidékéről a fővárosba özönlő protestáns ifjak részére, ahol főképen a szegénysorsuaknak tanulmányai lennének az ingyenes ellátással biztosítva. A Bethlen Háznak megvalósításához a társadalom támogatására van szüksége az egyesületnek. A protestáns egyházkerületek vezetőinek engedélyével és ajánlásával Bethlen Gábor halálának évfordulóján évenként templomi és egyházi gyűjtéseket rendez a kör. A múlt évi első gyűjtésnek eredménye: 1874-56 K. A Bethlen Ház megvalósításának mielőbbi keresztülvitelére külön „Bethlen Ház Bizottság“-ot alakít a „Bethlen Gábor-kör“ legközelebbi közgyűlése az egyesület kiváló és előkelő alapító- és tiszteletbeli tagjai közül. Ez a nagyhivatású bizottság nemcsak erkölcsi sulyt ad az ifjúság törekvésének, de ezen túl mint tanácsadó testület fogja az egyesület működését irányítani,

— **Az állatkinzást** Krisztus Urunk bizonyára elítéli. A biblia ugyan nem ad erre vonatkozó adatot, de a párisi „Bibliothèque nationale“-ben találtak egy kéziratot, amelyben az van elmondva, hogy Krisztus egy hegyi uton találkozott egy bizonyos emberrel, aki kegyetlenül ütötte öszvérét. Midőn Krisztus Urunk kegyetlenségéért megakarta dorgálni, az ember szemérmetlenül így kiáltott fel: „Ugy ütöm, ahogy nekem tetszik, mert az én birtokom, pénzemért vettem, kérdezd meg a tanítványaidat“. A tanítványok megerősítették állítását. „Ti sem látjátok, hogy hogyan jajveszék az állat?“ kérdezte

tőlük Jézus. „Nem, Uram, hogy jajgatna, nem halljuk“, volt a felelet. Jézus megszorodott, mondván: „Jaj azoknak, akik miatt jajveszék az állat“. Aztán odalépett az állathoz, ujjával megérintette; ez felkelt és sebei meggyógyultak. Az emberhez pedig így szólt: „Távozzál, de állatodat ne üsd, hogy rajtad is megkönyörüljön az Ur“!

— **Hibaigazítás.** Folyó évi 7—8 kettős számunk megjelenési ideje febr. hó 11-ről 18-ra igazítandó.

HETI SZEMLE

■ ■ ■

A király elutazása. Királyunk, az eredeti hírektől eltérően, hosszabb ideig maradt a magyar fővárosban és csak március hó 4-én utazott vissza Bécsbe.

Közös miniszteri értekezlet. Az elmúlt vasárnapon a külügyminiszter elnöklésével közös miniszteri értekezlet volt, amelyen magyar részről a miniszterelnök, a pénzügyminiszter és a kereskedelemügyi miniszter vett részt. Hír szerint az értekezlet a bosnyák vasutak kiépítésének kérdésével foglalkozott.

A delegációk. A magyar delegáció általánosságban elfogadta a haditengerészeti költségvetést és áttért a részletek tárgyalására. A delegációk e hó 26-án teljes ülést is tartottak, amelyen elfogadták a közös pénzügyminiszterium költségvetését és a bosnyák hitelről szóló javaslatot. Itt említjük meg hogy a haditengerészet részére épült első óriási hadihajót a király nevével fogják ellátni és hivatalos neve „Kaiser Franz Josef I.“ lesz.

A francia kormány lemondása. A Briand-kabinet hivatalosan benyújtotta és nyilvánosságra hozta lemondását, amit Fallières köztársasági elnök nyomban elfogadott. Az új kormány megalakítása nagy nehézségekben ütközik és ennek folytán valószínűleg hosszabb ideig el fog húzódni. Általában azt hiszik, hogy nemcsak belső politikai okok tették lehetetlenné a Briand-kabinet helyzetét, hanem hogy külső politikai okok is hozzájárultak ahhoz. A német-

orsz közeledés megmutatta, hogy Pichon francia külügyminiszter képtelen régi erejében föntartani a francia-orsz szövetséget. Amellett, hogy a köztársasági többség mindjobban elfordult Briand miniszterelnöktől, az imént jelzett külpolitikai mozzanatnak is része van benne, hogy a francia közvélemény bizalma megrendült a Briand-kabinet iránt.

MAROSVÁSÁRHELYI KÖZHASZNUTAKARÉKPÉNZTÁR

Maros-Vásráhely
Szentgyörgy-utca 18
Saját ház

Közművelődési és jótékony célokat szolgáló pénzintézet

Fizessen elő
a Vasárnapi Ujságra!

A VASÁRNAPI UJSÁG

a legrégebb, legkedveltebb
illusztrált hetilap.

ÖTVENNYOLCZADIK ÉVFOLYAM

Szerkeszti HOITSY PÁL.

Előfizetési ára: egész évre 20 korona,
félévre 10 korona, negyedévre 5 korona.

Mutatványszám ingyen.

Előfizetéseket elfogad

a „Vasárnapi Ujság“ kiadóhivatala

(FRANKLIN-TÁRSULAT)

Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

KIS TÁRCA

Egy kis füzet.

Nagy Miklós jól megtermett, szép szál legény s amint mondani szokták, jó, magyar képű fiu volt. Büszke is volt rá az atya, aki, mint S. városának köztisztelőben álló polgára, különben jómódu kereskedő, mindent megtett, hogy fiát a legjobb nevelésben részesítse. Az volt egyetlen vágya, hogy fiát maga mellé vehesse üzletében s ha már megöregszik, egészen reá bízassa annak vezetését.

Mikor azonban eljött az idő, hogy tervét megvalósítsa, megdöbbenve kezdte észrevenni, hogy Miklós egyáltalán nem alkalmas a komoly munkára. Ügyes is volt, eszes is volt, de jóllehet lelkesedéssel fogott hivatásához, napról-napra hanyagabb, elégedetlenebb és haszontalanabb lett. Mi volt ennek az oka? Az amit mindenki könnyen kitalálhat, mely annyi ifju romlásának és borzasztó bukásának okozója, melyet azonban még sem akar komoly *veszedelemnek és bajnak* tekinteni sok édesapa és édesanya, t. i. *a rossz társaság.*

Miklós atya is csak akkor látta meg a veszedelmet, mikor egyik nap a másik után késő éjjel, részegen járt haza a fiu, mikor jött az egyik kávéházi számla, meg kártyaadósság a másik után. Erre bizony nem számított még egy pár évvel előbb, midőn a serdülő ifju minden vasárnap délután eltűnt hazulról és sohse mondta meg, hogy hol jár. Ha néha-néha Miklós „kirugott a hámból“, azt gondolta atya, hogy ez a dolog rendje, hadd forrja ki magát a fiatal ember. Most meg, mikor kiforrtta magát, fünek-fának kesergett, hogy nem tudja, mi baja van a fiának. Most akarta helyrepótolni a mulasztást és tartott erős prédikációkat. Miklósnak, aki eleinte röstelte kissé a dolgot, de aztán rá se hederített se apja szavaira, sem anyja kéréseire. Mikor már nagyon sokat dorgálták, fogta magát s egy szép napon eltűnt, *mint a tékozló fiu.*

Egy jó cimborája vette rá, hogy ne tűrje tovább a szülők zsarnokságát, nem gyerek ő már, miért ne tehetné azt, amit akar? Elmentek Budapestre. Itt van alkalom bőven a mulatásra. Miklós gondoskodott róla, hogy ne üres zsebbel hagyja el az apai házat. Volt hát dinom-dánom, amíg tartott a pénz s eltékozta minden vagyonát nagy tékozlással élven, mint mondja a Biblia a tékozló fiuról. Egy darabig még tengődött jó pajtásai segítségével; szerzett is valami állást, de ami pénzt keresett elvitte az ital, a kártya, a bűn. Arra természetesen nem gondolt, hogy szegény szülői miképp aggodnának miatta s minden este fájó szível emlékeznek meg róla és felsóhajtanak: hol lehet most a mi fiunk?

A bűnös szenvedélyeknek az a legnagyobb átkar, hogy elfelejteti az emberrel, hogy kicsoda. A bűnbe merült ifju elfelejti, hogy ő fiu, hogy ő testvér és jó barát, az ital és szenvedély elfelejteti a családapával gyermekeit s az ember nem emlékezik meg Istenről, az ő alkotójáról. Igen a bűn lerántja az embert emberi méltóságáról.

Miklós elveszett volna e borzasztó lejtőn, ha Isten nem könyörül rajta.

Egy délután, éppen egy padon ült a főváros egyik sétányán s várta egy cimboráját, hogy együtt menjenek egy kártyabarlangba. Megnézte óráját. Még volt egy negyedóra. Elővett zsebéből egy könyvet, hogy majd olvasgatja. Egy haszontalan, erkölcstelen könyv volt ez.

Ilyeneket szokott olvasni az utóbbi időben. Ugy látszott azonban, hogy a könyv nem kötötte le figyelmét. Türelmetlenül lapozgatott benne. Egyszerre csak észreveszi, hogy egy kis füzet is van a könyvbetevé. Szemébe tűnt az első lapon vastag betűvel nyomtatott három szó: *bűn, szabaddulás, Üdvözítő.* (Folytatjuk.)

Olvassuk és terjesszük a Vasárnap egyháztársadalmi képes hetilapot.

A Munkás-Otthon Értesítője kiadóhivatala 1911. évi március hó 19-én, vasárnap d. e. 10 órakor, a városháza disztermében nagyszabásu

PETŐFI- MATINÉT

rendez, amelyen belépődíj nincs, műsor ára 1 kor., szervezett munkásnak 80f.

szám

Március 12-én lesz

a Munkás-Otthon Műkedvelő
Társaságának színi előadása
a „Transsylvania“ nagytermében

Szinre kerül

Az ördög cimborája

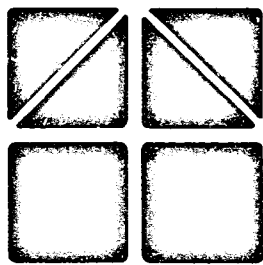
Kezdeté este pont 8 órakor

Jegyek előre válthatók a Kalvineum könyvnyomdában

Kalvineum

mű- és könyvnyomda r.-t.

Telefon 299

Marosvásárhely, Széchenyi-tér 50. szám